Христо Дж.Ампов

1

ПРОБЛЕМЪТ
за
МАКЕДОНСКА НАЦИЯ

ЦЕНТР. ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

Доклад
четен на диспута, организиранъ
от
Македонският Научен Институтъ

София
11 Януари 1947 год.

Да се върне тая тетрадка!

Уважаеми госпожи и господа,
Другарки и другари,

От прочетените до сега в тая зала тяколк(доклада, на тема за съществуването на отделна македонска нация, ясно пролича, че има хора, които не могат да търпят една от най-старите науки - историята. Сякаш тези хора чувствуват някакъв неописуем страх от нея.

Свящайки това положение, и за да не внасяме повече раздразнение, ние няма да разглеждаме темата на нашата дискусия от историческа гледна точка. Ние няма да изнасяме исторически данни, няма да посочваме исторически факти, пък това едва ли е и нужно. Тъй, историческите факти съществуват, те са хиляди, десетки хиляди и дали ние ги признаем, или не, това няма абсолютно никакво значение за самите факти.

Уважаеми госпожи и господа,
Другарки и другари,

Дискусията откри др. Христо Калайджиев и то от начина, по който той постави за разглеждане въроса за съществуването на отделна македонска нация и от формата, която той му даде, всички ние останахме с впечатление, първо, че той ще го разглежда, без да го предрешава, и второ, че ще го разглежда от научна гледна

точка, а не от политическа.

Това впечатление у нас се сложи от факта, че той не си постави за задача да ни поясни, дали ТРЯБВА да съществува отделна македонска нация при днешната политическа обстановка, а въобще дали тя съществува или не.

Какво, обаче, чухме?

Още в самото начало, предрешавайки въпроса за съществуването на отделна македонска нация, за голяма наша изненада, той се помъчи да ни ТЕРОРИЗИРА и то по начин, съвсем не за препоръчване.

Ясно и недвусмислено, още в самото начало, другаря Христо Калайджиев ни заяви, че съществуването на отделна македонска нация бил един безспорен факт, който само слепите ВЕЛИКОВЪЛГАРИ, ШОВИНИСТИТЕ И ФАШИСТИТЕ немогли били да видят.

По-късно и другаря Кирил Николов, в своето изказване, подобно на др. Хр.Калайджиев, ни заяви, че имало само две плоскости, на които могло било да се стъпи: едната, на която имало надпис "признаваме съществуването на отделна македонска нация, и всеки, който би стъпил на тая плоскост, бил чиста проба правоверен марксист, кристализиран диалектик. Другата плоскост носила надпис: "не признаваме съществуването на отделна македонска нация" и всеки стъпил на тая плоскост, бил ни повече, ни по-малко, а чист реакционер,

великобългарин, шовинист, та дори и фашист, или най-малко НЕОФАШИСТ.

Така, и двамата ни приятели, с един удар за зашеметяване над слушателите, помъчиха се да поставят последните в едно незавидно положение на предварително повалени опоненти, дамгосвайки ги като великобългари, шовинисти и фашисти.

Според нас, това съвсем не беше случайно. Те и двамата, много добре бяха си направили сметката, защото, наистина, В ДНЕШНО ВРЕМЕ, НИКАК НЕ Е ВЕСЕЛО, човек да бъде дамгосан като великобългарин, шовинистичен или фашист.

Такава една тактика не е чужда и в физкултурната борба. И там борците се стараят още в самото начало да зашеметят своя противник и по такъв начин да го направят неспособен за по-нататъшна защита.

В тоя случай, обаче, и двамата ни приятели ударихa о камък, защото аудиторията на тая зала не е такава, която би могла да бъде дамгосана като белкобългарска, шовинистическа и фашистка. Тя, също така, не може да бъде зашеметявана с бързи и изненадващи удари. Там е и тяхното нещастие.

Както др. Христо Калайджиев, така и др. Кирил Николов, застъпили на изходната позиция, че съществуването на отделна македонска нация е един

6

безспорен факт, помъчиха се да ни представят някакви кавичкосани факти за потвърждаване на тяхната теза. Постигнаха ли нещо? Според нас, абсолютно нищо.

Постройката, която се помъчиха и двамата да съградят пред очите ни, колкото и да изглеждаше на пръв поглед величествена, изпъстрена с багрите на една псевдодиалектика, в същност си остана паянтова сграда, изградена на песъчна основа.

Тяхната диалектика, с която се помъчиха да украсят паянтовата си постройка, изведнъж се трансформира в чиста проба софистика. А притова, известно ни е на всички ни, че софистиката, даже когато се вмъква и в математиката, която е една безспорно положителна наука, и там тя постига само първоначално едни ефтини ефект, НО НЕ УБЕЖДАВА.

Така, например, ако ние бихме се заели да ви доказваме по пътя на софстиката в математиката, че ПЕТ и равно на ШЕСТ, уверени сме, че никой от вас не би повервал на това, въпреки очевидността на нашите доказателства, защото всички вие знаете, че ПЕТ не е ШЕСТ. Пет неможе да бъде равно на шест.

Да вземем, например, равенството:

$$5 - 5 = 6 - 6$$

Равенство като равенство. Кой може да оспори това? В това равенство, ние преспокойно можем

да изведем пред скобите равните стойности от две-
те страни на равенството. С това, с нищо няма да
се нащърби самото равенство. Но горното равенство
може да придобие и такава форма, без да се е про-
менило самото равенство:

5.1 - 5.1 = 6.1 - 6.1, при което
равните стойности на лявата страна е 5-цата, а на
дясната - 6-цата. Като извадим пред скобите 5-цата
на едната страна и 6-цата на другата, получаваме:

5/1-1/ = 6/1-1/

Ако съкратим равните стойности на двете страни
на равенството, последното не се изменява. Кои са
тия равни стойности от двете страни на равенството?
Безспорно /1-1/. И така, съкращаваме тези равни
стойности от двете страни на равенството

5/1-1/ = 6/1-1/

В края на краищата, какво излиза от всичко това?
Излиза, че 5 = 6.

Ето с такива "гьозбайджилъци" Хр.Калайджиев и
Кирил Николов се помъчиха да ни занимават с своята
лъжедиалектика.

Ако другарите Хр.Калайджиев и Кирил Николов не
бяха загазили, съзнателно или несъзнателно, в
софистиката, те биха ни обяснили преди всичко,
какво е НАЦИЯ, как тя се ЗАРАЖДА, КАК СИ РАЗВИВА,
КАК СЕ УТВЪРЖДАВА И КОГА И КАК НАЙ-ПОСЛЕ УМИРА ТЯ.

Вместо да ни занимават с "шоролопчилъци", те

щяха да ни обяснат дали това зараждане на нацията е резултат на нечие хрумване, или на някакъв декрет от някого, или пък е резултат на един дълъг исторически процес.

Ние всички знаем от биологията, знаем от Дарвина, че видовете в животинското царство не са едната за винаги дадени от сътворението на света, не са дадени от Бога-Саваота, нито пък са излезли от Ноевия ковчег като дадености.

Видовете в животинското царство са резултат на една дълга еволюция от по-низши към по-висши форми. От Дарвина също така знаем, че видовете, в тяхното развитие, винаги съхраняват остатъци от по-низши форми, както пък и се появяват начен-ки от следващите по-висши форми.

Същото нещо ни учи и социологията за политико-обществения живот на човека, при неговото обществено устройство.

Тази наука, социологията, ни учи, че НАЦИЯТА е една от формите на политико-обществения живот на човека, но също така ни учи, че НАЦИЯТА не е една даденост едната за винаги, а е резултат на много дълъг исторически процес на една от по-низшите форми и съвсем не е резултат на някакво хрумване на някого, или пък на някакъв декрет.

За да поставим на правилна основа разучаването на проблема за НАЦИЯТА ВЪОБЩЕ и от там на коя

и да е НАЦИЯ, ние трябва да проучим, но внимателно, основно, КОЯ Е НИСШАТА ФОРМА НА ПОЛИТИКО-ОБЩЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ НА НАЦИЯТА, която служи за основа, за елемент при по-нататъшното й историческо развитие, ние трябва да проучим как и по какъви пътища се идва до НАЦИЯТА. Само по такъв именно начин, ние бихме дошли до един правилен извод.

Безсъмнено, само диалектическия начин на мислене, който е един напълно научен метод, ще ни даде възможност, когато имаме за цел да разучаваме една от брънките, съставляваща един от моментите на развитието на политико-обществения живот на човека, да РАЗУЧИМ, ДА ИЗДИРИМ ПРЕДШЕСТВУВАЩАТА НА НАЦИЯТА ПО-НИСША ФОРМА, КАКТО И ДА ПРЕДУГАДИМ, ДА НАПИПАМЕ И СЛЕДВАЩАТА Й ПО-ВИСША ФОРМА.

В нашият случай ние имаме за предмет на нашето изследване една такава брънка от това развитие на политико-обществения живот на човека, а именно НАЦИЯТА.

Диалектическия метод на мислене е именно метода, който ни позволява да поставим под микроскопа на научната мисъл обекта на нашето изследване-НАЦИЯТА за наблюдение.

Е, добре. Какво ще видим през сложната система а микроскоповите лещи? Безсъмнено ние ще видим, покрай наблюдаваната от нас политико-обществена форма, НАЦИЯТА, в самите нейни гънки, други форми. Едно наблюдателно око, без друго, ще открие,

е тези форми са първични за нашия обект за наблю-
дение, че тези форми са по-низши от него.В това
е се уверим от положението, в което ще ги намерим.
това положение, по право, това състояние, е такова
а разпадане, на изчезване, а не на възход. Тези
орми са формите на ПЛЕМЕННОТО политико-обществено
развитие. Ние ще открием в самите гънки на нацията,
ПЛЕМЕНАТА в своя процес на разпадане, на изчезване.
т тук и извода, че ПЛЕМЕНАТА са, които,при своето
историческо развитие, са дали по-висшата форма -
НАЦИЯТА.

Тоя аналитичен метод, на който ни учи диалек-
тиката, напълно се потвърждава и от историческите
данни. А историческите данни, безспорни, неизбро-
ни, не се огъват от софистиката на когото и да било
Тези исторически факти се налагат на нашето съзна-
ние, въпреки всичко и ни учат, че предшествуващата
на НАЦИЯТА политико-обществена форма в живота на
човека, е ПЛЕМЕННАТА ФОРМА. Следователно напълно
става ясно, че НАЦИЯТА се заражда, се развива от
основни елементи, наречени племена, като първични,
като по-низши форми, подложени на един процес от
дълго историческо развитие.

Веднага, обаче, пред нас изпъква друг един въпрос
а именно: КОИ ПЛЕМЕНА, КАКВИ ПЛЕМЕНА служат за осно
ва при зараждането и развитието на НАЦИЯТА?

Нашето по нататъшно наблюдение ще ни доведе до

неоспорими данни, че НЕ КОИ И ДА СА ПЛЕМЕНА, НЕ СЛУЧАЙНО ПОПАДНАЛИ ПЛЕМЕНА, а само близки по кръв, близки по език, близки по нрави и обичаи, сродни племена, попаднали при еднакви политическо-икономически и географски условия на живот и на определена територия, могат да послужат за основа при зараждането на дадена нация. САМО ТАКИВА ИМЕННО ПЛЕМЕНА, ПОДЛОЖЕНИ НА ДЪЛГИЯ ИСТОРИЧЕСКИ ПРОЦЕС, ЦЕМЕНТИРАНИ ОТ ПОСЛЕДНИЯ, ЩЕ ДАДАТ ПО-ВИСШАТА ПОЛИТИКО-ОБЩЕСТВЕНА ФОРМА НА ЖИВОТ - НАЦИЯТА.

И действително, нацията е по-висша от племенната общностна форма, в нейното развитие, защото историческото развитие е ПРОГРЕСИВНО, то неистина върви от по-ниски, към по-висши форми.

Смятаме, че един диалектик, за каквито се мъчат да минат нашите опоненти, другарите Хр. Калайджиев и Кирил Николов, само така би трябвало да разглежда нацията в общественото й развитие

x

Казахме, че само сродни племена, близки по произход, по кръв, по нрави и обичаи, могат да станат предмет на едно историческо обработване, за да станат НАЦИЯ. И това е също така една неоспорима истина, защото неможе да се мисли, че няколко черни африкански племена, заедно с други, бели европейски, подложени на историческо обработване, да стана основа на една по висша, по прогресивна форма, немогат тези разнообразни племена да зародят от себе си НАЦИЯ. Така, както червените индиански племена в

Америка, дито заедно с черните негърски племена, дито с други някои бели, не са дали и няма да дадат НАЦИЯ.

В историческото си развитие, развите червени индиянски племена, могат един ден, при съответно историческо развитие, да дадат от себе си ИНДИЯНСКА НАЦИЯ, или пък черните негърски племена, да зародят от себе си, да станат основа, елемент на една негърска нация, защото само червените индиански племена са сродни, близки по произход, по кръв, по обичаи и нрави, близки по език, както са сродни и черните негърски племена, живущи в Америка.

Нека сега да разгледаме положението на Балканския полуостров.

В своето историческо развитие, албанските племена, които имат илирийски произход като тоски, геги, малесьори, подложени на историческото развитие, дали са вече албанската нация с всички нейни белези, както пък, развите гръцки племена, познати ни от античната история, като ахейци, елини, данайци, мирмидони, беотини, фокийци, локрине, абанти, окейци, кефаленийци, пегаси, /около Ларисе/, еняне, перебы и пр. дадоха гръцката нация, докато пък развите славянски племена на Балканите, като седемте слевянски племена при Дунавието, своляни, Струмци, полени, кымбърбаци, ръхинъи, кучевичи, березити, мияци и пп. дадоха българската нация, а други сла-

ански племена, така наречени западни, дадоха сръб-
ата нация.

Поставям въпрос на господа диалектиците: защо
ички тези племена, населяващи Балканския полу-
тров, като траки, илири, елини, а по-късно албан-
ки и славянски племена, не са станали основа на
ова единна нация, въпреки, че са попадали на еднак-
политико-обществени, еднакви икономически, клима-
чески и географски условия? НЕ ЗАТОВА ЛИ, ЗАЩОТО
ички тези племена НЕ СА ВИЛИ БЛИЗКИ ПО ПРОИЗХОДУ
ИЗКИ ПО КРЪВ, НРАВИ И ОБИЧАИ, БЛИЗКИ ПО ЕЗИК?

За да се види, че еднаквите геополитически усло-
ия на живот и единната територия, не са елементите,
бразуващи нацията, но че те са САМО СПОСОБСТВУВАЩИ
ЛОВИЯ за зараждането на дадена нация, и че таки-
елементи са само сродността, близостта на племе-
ата, достатъчно е да изтъкнем, че Отоманската дър-
ава, която просъществува повече от 500 години на
алканите, а много повече на Азиатска и Африканска
ерритория, никак не е способствувала за зараждането
развитието на една единна отоманска нация от насе-
ващите я народи и племена, въпреки, че имаме на ли-
е много от условията за създаване на една единна
ация.

Ние, в този случай, имахме една територия, обща
ържава, еднакви геополитически условия, еднаква ико-
мическа структура, с други думи, всички елементи,
ред говорителите от по-раншните доклади, образу-

ващи нацията и все пак, всичко това не е способ-
ствувало за образуването на една нация, защото меж-
ду тези племена и народностни групи, не е имало
кухния афинитет, кухната близост в език, произход,
нрави и обичаи. Освентова, създаването на Отоман-
ската държава на Балканите и по общо, на спомена-
тите три континента, е завършило процеса на зарож-
дането и оформяването на отделните национални гру-
пи, почти завършен - самостоятелно за всяка една.

Същото нещо е и за безпределната империя на
руските царе. И там също, въпреки еднаквата тери-
тория, еднаквите геополитически и икономически
условия на живот, и там също така, не се е зароди-
ла и не се е развила една единна руска нация, а
повече от сто такива, всяка една с свой собствен
национален облик.

Аз ще ви обърна вниманието върху други такива,
твърде интересни факти, които напълно опровергава-
ват теорията, подържана от някои, че икономиката,
еднаквите икономически условия и общата територия
са били единствените и най-важните фактори при
зараждането и образуването на дадена нация.

Приемаме за вярно, че с залеза на феодализма и
с настъпването на капиталистическият начин на про-
изводство и размена, става разкъсването, унищожа-
ването на племенните синури. Приемаме за вярно
също така, че капиталистическия начин на размена

в дадена страна, търсейки широки пазари, руши племенните синори, преглава феодалните препятствия, създава и един единен език, който пък способствува за свободната размяна и по тоя начин турга се началото на нацията върху развалините на затворените племенни стопанства.

Но как, в такъв случай, ние бихме си обяснили съществуването на ЛУЖИЦКИТЕ СЪРБИ, с сръбско национално съзнание, с сръбски език, тогава, когато тези лужички сърби никога не са били поставени при същите политико-икономически условия на живот, никога не са били на една единна територия с шумадийските сърби? Как да си обясним,също така, съществуването на РУТЕНСКИТЕ РУСИ в тъй наречената Подкарпатска Русия, които също така имат руско национално съзнание и говорят руски език, въпреки,че никога не са били в обща територия и при еднакви геополитически и икономически условия с русите от страната на царете? Известно е,че тогава, когато се е заражда и образувала руската нация, в пределите на руските царе,рутенките руси с нищо не са били свързани с първите и все пак са част от същата национална общност. Как да си обясним и съществуването на банатските българи, които преди 250 и повече години са напуснали земята на своите деди,преди да е било окончателно ликвидирано с затвореното племенно стопанство на

на българските славянски племена? Как да си обясним и съществуването на бесарабските и таврийски българи, които, също така, са част от българската национална общност, част от еднородните си братя, въпреки, че не са били при същите геополитически и икономически условия?

Всичките тези примери изтъкваме, за да стане ясно, че общата територия, еднаквите геополитически и икономически условия САМО СПОСОБСТВУВАТ за създаването, за зараждането на дадена нация, т.е. че те са само УСЛОВИЯ и то аавсем не най-важните, съвсем не най-главните и единствените. Такива са САМО ПЛЕМЕНАТА, НО БЛИЗКИТЕ, СРОДНИТЕ ПЛЕМЕНА, които зараждат от себе си нацията, разбира се, попаднали на благоприятни за целта условия.

Много често някои смесват външните белези на нацията с самата нация, с нейната същност, или нейните елементи.

Да се разберем: общия език, общата територия, еднаквите икономически условия СА САМО ВЪНШНИТЕ БЕЛЕЗИ на дадена нация, но не че те са самата нация, нейната същност.

Вярно е, че нашето съзнание възприема нещата по външните белези, но тези външни белези не са самите неща. Така, например, нашето съзнание, чрез нашите сетивни органи, възприемат образа на едно айче. Кои са външните белези, по които нашето съзнание възприема туй нещо айцето? Най-първо неговата

неговата форма /яйцеобразна/, след туй неговия цвет,/белия цвет/ и неговата чуплива твърдост. Во нито формата му, нито неговия цвет, или чупливата твърдост, взети по отделно или всички наедно, са яйцето. Яйце е оная съвокупност от химически дадености, които дават от себе си жълтъка, белтъка, черупката и пр. Защото, ако ние изменим кой и да е от познатите нам външни белези, например неговия цвет - от бяло, боядисаме го червено, или вместо яйцеобразно, направим го обло, или вземем яйце, вместо с твърда чуплива черупка, с мека/има и такива яйца/, по отделно, или дори изменим всички тези белези, ние все пак ще имаме на лице яйце, стига съвокупността от химическите дадености, образуващи жълтъка, белтъка и черупката, да са на лице.

Същото нещо е и с нацията. Общият език, общата територия, еднаквите икономически условия на живот, общата култура и пр. са само външните белези, по които ние разпознаваме дадена нация, но нейче те са самата нация.

Нация е преди всичко КРЪВ, национална кръв. Знам, че някой ще каже: "а бе то, кръвта на всички нации е червена". Да, наистина на всички нации кръвта е червена, но все пак, в различните нации тя е различна. Различна по своята вибрация. Всяка нация има своя кръв, със свойствена на тази нация, вибрация. Отделните родове, отделните семей-

ства,дори отделният индивид от тази нация,има различна вибрация,но все пак е близка до вибрацията на неговата нация. Та нали медицинската наука дели кръвта на индивидите на групи? Когато се прелива кръв в някой болен, лекарите търсят такава група кръв,която е близка до групата на болния. Установено е,че ако в болно,или здраво животно се прелее човешка кръв, то умира.Вибрацията на кръвта у животното е бавна, тая на кръвта у човека е бърза,стремителна и животното не е в състояние да издържа тоя натиск от бързината на вибрацията на кръвта у човека. Обратно: ако се прелее в кръвта на човека, животинска кръв, той издържа, защото неговата кръв е с посилна вибрация от тая на животното,но в замена на това, човека затъпява. Правени са опити с маймуната, която е най-близка до човека - дори,според Дарвина,тя е прядедото на човека, но и тя умира, ако й се прелее човешка кръв, което доказва,че маймуната е от животинското царство,колкото и да е близка до човека. Не е ли това едно ярко доказателство за опровержение на теорията на Дарвин за произхода на човека?

Нацията е и мирис - национален мирис. Всяка нация има свой национален мирис,който е различен от мириса на друга нация. И родовете, и семействата,па и отделния индивид имат свой специфи-

ен мирис, но все пак има нещо общо с мириса на
ацията, от която изхожда. Различие, но пък и
бщност.

Спомням си един разговор в Македонският дом.
орис Михов запита Георги Саракинов, председателя
а Националния Комитет на Съюза на македонските
ултурно-просветни братства: "Вярно ли е, че в
олониалните страни, в трамваите имало отделни
упета за туземците и отделни за европейците.

"Вярно е, каза Саракинов.

"А защо е това? Пита Михов.

"Защото туземците издават една особена мириз-
а, която европейците немогат да понасят" Отго-
вори Саракинов.

"Що за реакционно изказване е това?. Как мо-
же да се делят народите едни от други, че били
издавали лоша миризма?"

А в действителност това е така. Човешкото обо-
няние не е така развито, за да може да схваща
нотънкостите на различните ухания, както, например
кучето. Обонянието на кучето е стократно по сил-
но развито от това на човека. Кучето може да схва-
не и най-незначителни нюанси, най-тънките различия
в мириса. Та не затова ли, днес в целия свят по-
лицията си служи с тъй наречените "полицейски ку-
чета" за разкриване на престъпниците? Достатъчно
е на дадено куче да се даде да помирише каква и

да е вещ, която да е била в допир с една лице, то вече може да следва по дирята на лента от мирис това лице, където и да иде. Може да се случи пътя на това лице да се пресече от хиляди други хора, които също така влачат след себе си лента от диря на своя специфичен мирис, но кучето няма да се заблуди и да се отклони от своя път и да тръгне по чужда диря. Толкова е чувствително е неговото обоняние, че е в положение да схване и най-нежните, най тънките отклонения от мириса. Но, когато казваме, че има индивидуален мирис за всеки един отделен индивид, все пак този индивидуален мирис има общи черти с семейния, родовия, или националния мирис на нацията, към която принадлежи този индивид. Различие, но и общност.

Вярно е, че след окончателното формиране на отделните национални групи на Балканите, пък не само на Балканите, забелязва се тук там ДЕНАЦИОНАЛИЗАЦИЯ ИЛИ АСИМИЛАЦИЯ в някои покрайнини на дадена национална. Но няма съмнение, че това е нещо по друго от ЕВОЛЮЦИЯ и няма нищо общо с историческото развитие. Историческото развитие е прогресивно, докато пък ДЕНАЦИОНАЛИЗАЦИЯТА И АСИМИЛАЦИЯТА са резултат на едно насилие, резултат на една ПРИНУДА.

А за насилието, за принудата, ето какво каз-

ва Ленин в една своя статия от 1915 година:

"Ние, казва Ленин, не искаме само едно: елемента на принудеността. Ние не искаме да се вкарват хората в рая с тояга" /стр.12 от Националния въпрос/.

Днес съществуването на албанската нация е един безспорен факт. На лице са всички белези за една нация: език, еднакви обичаи и нрави, еднаква кръв, еднакъв племенен произход, една територия. Албанския народ, албанската нация има и своя държавна организация - своя държава. Но територия на една нация и територия на държава, не бива да се смесват. Под територия на дадена нация трябва да считаме земята, която тя населява, а това не е идентично с държавната територия. Територията на албанската нация е земята, която обхваща на запад от Охридското езеро и Шар Планина до Адриатика, земята, която се населява от албанци, в която живеят свой собствен политико-обществен живот.

Албанци има и в Америка, има и в Италия, но там не не живеят свой собствен обществен живот, там те са пръснати, там те са индивиди, граждани на тези страни. Албанците до скоро нямаха своя държава, но все пак, но все пак те представляваха отделна, албанска нация. Сега имат и своя държава При това, границите на албанската нация не се пок-

риват с границите на държавата. На юг от днешната държавна граница, една голяма част от тази нация е откъсната от своята национална общност и е хвърлена в лапите на един хищникТова е същото и на север. Но това е в резултат на едно насилие над един малък,но храбър народ. С всичко това искаме да изтъкнем,че НЕ ДЪРЖАВНИТЕ ГРАНИЦИ ОПРЕДЕЛЯТ НАЦИОНАЛНИТЕ ГРАНИЦИ и не винаги последните се покриват с първите.

Държавните граници може да са по-широки, или по-тесни, в зависимост от ред условия - политически и военни, а може даже и някак да не съществуват, но националната територия и националните граници ги има, щом като е налице съществуването на дадена нация.

Всред тази именно албанска нация, която вече се е зародила и развила все пак съществуват и по-първични форми,по нисши форми на политико-обществен живот. Ние виждаме още да съществуват разни племена като геги, тоски, малесьори и др. които все още живеят донякъде свой затворен живот, по начин, който НЕ СПОСОБСТВУВА за широко общуване по между им.Но всички тези албански племена, които още продължават да съществуват, са белег на загиваща политико-обществена форма, нейна останка, защото е в състояние, в положение на загиване, на отпадане.

X

Нека видим сега как стои въпроса с развитието на славянските племена на Балканте в отделни нации.

Известно е от историята, че между IV и VI век от н.е. една огромна вълна от славянски племена е заляла от изток и североизток, към запад и югозапад. Тези славянски племена са се движели главно в три колони: едната от тях заселнала на централната част на Балканския полуостров. Втората заселнала на западната и северо-западната част на същия и северо-западно от него. Третата колона заселнала в централната част на Европа. Но как са се движели тези славянски племена към местата на заселването им? Безспорно, не произволно, НЕ РАЗБЪРКАНО, А СРОДНИ, БЛИЗКИ ПО КРЪВ И ПРОИЗХОД, БЛИЗКИ РО НРАВИ И ОБИЧАИ И СЪСЕДНИ ПО МЕСТОНАХОЖДЕНИЕТО СИ са се движели наедно и към една посока, а други пак тъй близки и сродни, към друга посока.

Така, една такава група славянски племена, близки по кръв, близки по произход, сродни и произходящи от едни и същи местоживелища, след дълги и упорити войни, е заселнала в географските пространства на Балканите, наричани Мизия, Тракия, Македония и Моравско. И тъкмо тези именно сродни, близки по кръв славянски племена като севери, смоляни, поляни, Березити, бърсяци,

ияци, струмци, къмбърбаци, рупи, ръхнини и др., които
зхождали безсъмнено от съседни места на своето
таро отечстве - по всяка вероятност между днешна
Украйна и Белорусия, установявайки се на Балканския
олуостров, по-късно, попаднали при еднакви геополи-
ически условия на живот, амалгамосани от дългия
сторически процес, ЗАКВАСЕНИ С КВАСА НА КРЪВТА НА
ДУНОРСКИТЕ ПРАБЪЛГАРИ, образуват народностната гру-
а БЪЛГАРИ /стр. академик Николай Державен/

Че праотечеството на всички тези славянски пле
мена, заселили се на Балканите и точно в посочените
по-горе географски области и по-късно образували
българската нация, е Белорусия и Украйна и днес
има ярки белези. В днешна Белорусия има град СМО-
ЛЕНКС, което ще рече град на славянското племе
СМОЛЕНИ, в Родопите има град СМОЛЯН, произнасяно
по източно българския говор. В Белорусия има град
ПОЛЕНКС, а в Македония има град ПОЛЕНИН т.е. град
на славянското племе ПОЛЕНИ. А ПОЛЕНКС ще рече
град на племето ПОЛЕНИ. Градът СМОЛЯН е в Родопи-
те, а ПОЛЕНИН в подножието на Беласица в Македония
на 60 км. от Солун. /н.б. По късно, при турското
завладяване на Балканите, турците са възприели
римското наименование на ПОЛЕНИН - ДОЙРАН от рим-
ското ТОУРАНИ.

Кога са дошли тези славянски племена на Бал-
каните? Според някои историци към VI век, според

други, още преди IV век. Но още ЕСХИЛ в своя Прикованият Прометей на озлочестената Йо, дъщеря на Инаха, дава следния съвет:

.....

Сега, о рожбо на Инаха, чуй и ти,
Кои земи ще трябва да преминеш.
От тук на изток ще завиеш най-напред,
И тез пустинят щом като изходиш,
Ще видиш Скитите, чергарский тоз народ,
Що сплетените си подвижни хижи
С далекострелни пази лъкове. При тях
Недей се спира, а край бреговете
Скалисти, де бучат вълните, замини.

.....

Значи още през времето на Есхил на север от Олимп, земята е била населена от славяни. И днес още албанците наричат българите "СКИ".

Истината е, че тези заселвания на славяните не е ставало изведнъж. То е ставало в продължение на цели векове. Те са преминавали Дунава, впускали са се на юг, плячкосвали и пак са се връщали. При всеки един поход, някои части от тях са оставали тук. При следващи походи пак са се връщали, но и пак някои от тях оставали. Така, в продължение на няколко века, славяните са заселвали Балканския полуостров. Има исторически данни, че славяните са проникнали и в островите, те стигнали до остров Крит. И сега още в Егейските острови се срещат имена на реки, села, планини със сла-

вянски наименования. В остров Тасос има град с име Булгаро.

Правна ли територия са намерили славяните на Балканите? Съвсем не. Тук те са заварили, заселени много преди тях, мизи, траки, илири по край морските селища и елини. Отчасти унищожени, отчасти изтласкани от постоянните нашествия, отчасти асимилирани всички тези племена изчезват от балканите, освен албанците. Последните имат илирийски произход.

Но всички тези чужди на славяните племена, не са послужили като основа, като елемент, при зараждането, при образуването и развитието на българската нация, защото не е имало нужното сродство между едните и другите. А при това, ние знаем, ние вече видяхме, че основните елементи, племената образуващи дадена нация, обязателно трябва да бъдат сродни, близки по кръв, нрави и обичаи, близки по език.. Мизийските племена, които заемали пространството между Дунава и Стара планина, тракийските на юг от Стара планина до Бялото море, като са изчезнали от лицето на земята, те са оставили и белег от многогодишното си дъществуване, оставили са своите имена. От тогава имено, тези географски области са придобили днешните си наименование, но само като геогрфски понятия - Мизия и Тракия..

Какво е станало по снециално, със славянски-

племена, заседнали в пространството между Места Рила, Дибанските планини и река Бистрица? Тези славянски племена, заседнали в тая географска област, която днес носи името Македония, като близки по кръв, по нрави и обичаи, по произход, по език и попаднали на еднакви геополитически условия на живот с другите сродни тям славянски племена, заседнали в Мизия и Тракия, в Добруджа и и Моравско, послужили като основа при зараждането и образуването на българската нация /Забел. Не винаги с името Македониея се е наричала тази област, която днес именуваме така. Било е време, преди и след Христо, когато с името Македония е именувана днешна Западна Тракия, а в друго пък време, днешна Източна Тракия. А в средните векове пък, някои означавали с името Македония днешна Северна България.

В превода на български на Манасиевата хроника, направен по заповед на цар Иван Александър и открит в във Ватиканската библиотека от проф. Дуйчев, монах някакъв, под образа на хан Крумф ръчно написал рекс Македониен. Покъсно, когато вече България е завладена от Византия през 1018 година, територията на България е била разделена на "теми". Днешна Македония е наречена ТЕМА ВУЛГАРИЯ. Византийската писателка Ана Комнина, на път за Охрид, където нейния съпруг е бил архонт /пълномощник на императора, в своите пътеписи,

когато минала вече гр.София и стигнала до Кюстендил, пише: " Минаваме вече в същинска България".

Че македонските българи са част от българската национална общност, едва ли е нужно да изброяваме хилядите доказателство, след като другарите Ангел Томов и Никола Манолев бяха се погрижили да Ви представят безброй такива. Само този,който е скаран с историята, само той има нужда да му се изброяват такива факти.

В началото на настоящият доклад, аз обещах да не се занимавам с изнасяне на исторически факти за принедлежността на македонските славяни към българската национална общност. Но, право да си кажа, неможах да устоя на изкушението да не Ви представя някои данни, които малко са известни на широката общественост. Самите македонски славяни от векове се чувствуват българи и такива се наричат. Нещо повече: тук, в Македония/ се зачева и заражда българската нация. От Македония се запалва факела на българската култура още от времето на ЗЛАТНИЯ СВЕТИ КЛИМЕНТ, което е един от основните белези на всяка нация. От тук,от Македония почва и възраждането на българската нация,след като бе прекарала 500 години в летаргически сън. Най-първо в Македония славянските племена започват да се наричат българи. Българи ги считат и българи ги наричат и всички съседни народи, с които

акедонските славяни са били в допир при вековното
и съжителство. Българи ги считат и българи ги нари
ат най-напред албанците. Българи ги считат и българи ги наричат и гърците, с които тези славяни са били в най-тесни връзки от векове. като най-предан остф които са били в непрекъснати войни с тях.и ледователно и най-добре ги познават От векове гърците ни наричат ВУЛГАРИ. Във всички гръцки исторически източници македонските славяни биват именувани българи.. Много изтъркан е вече примера с византийския император Василий II, който си прикаил срамното прозвище ВУЛГАРОХТОНОС/българоунищожител/, за безчовечното си деяни с ослепяването на .000 пленици, на цар Самуила. Пък и примера с Охридския архиепископ Теофилакт, който се е оплаквал писма до свои приятели в Цариград, задето бил пратен като за наказания в тоя "див български край." Пък и ред други примери от гръцката летопис,говорят за българи в Македония. Така например, гръцкия летопис Скилица, пише: " След смъртта на цар Иван Владислав, убит в началото на 1018 година пред стиките на обсадения от него византийски крепостен град ДРАЧ, последните останки от Западното Българско царство,минали под властта на Византия. ъгената на цар Иван Владислав, Мария, гъркиня по произход и Охридския патриарх Давид,подмамени от предложенията на Василий II,че в случай че признаят неговата власт, всички болари и князе запазват

си властта над своите имоти и земи, получават висо-
ки санове в Византийската империя, българските вой-
ски остават в крепостите, като само в голямите кре-
пости да има византийски гарнизони. Българската цер-
ква остава самостоятелна архиепископия. Така бълга-
ри и ромеи да образуват една дуалистична държава
/нещо като федерация/, но под короната на Византия
Но такъв начин, казвал в предложението си Василий,
Няма да бъде разпокъсана Българската държава, а
от Дунава до Цариград и Драч, ще бъде обединена
българската държава, само че под скиптъра на визан-
тийския император". Това предложение се видяло
съблазнително на царица Мария и патриарх Давида и
приели капитулацията. На следния ден патриарх Давид
заминал за граничната крепост Струмица, за да пре-
даде на византийския император Василий II знаците
на българското царско достойнство: царската корона
багреницата, златния ключ на столницата гр. Охрид.
На великия съвет на боляри и войводи царицата и
патриарха били подкрепени и от много боляри и вой-
води. Само храбрия войводи Имац и Сермон не се
подчинили на това предателско решение. Ивац, заедно
с наследника на престола княз Фружин и братята му
Аарон и Алусиян забегнали в крепостта на Томор, а Сермон в своята
крепост в Срем.

Всички напъни на Василий II към последните кре
пости на българското царство при Томор и Дунава

били отбити от храбрите войводи Ивац и Сермон. За 25 дена Василий II пратил 20 послания до Ивац да се подчини и приме неговата власт., но той гордо отхвърлял това предизвикателство. Тогава Евстатий Дафномил, охридски архонт/пълномощник на императора за България решил да си послужи с следното,чисто гръцко средство -подлостта. Той ,с двама свои верни хора, явил се пред стените на Ивацовата крепост в Томор на самия ден "Успение богородично - 15 авг ст, в който ден Ивац празнувал своя празник с голямо угощение за близки и далечни, които идели с дарове /свини, телци, юнци, овни/ и по тоя начин засвидетелствували своята верност към своя вожд и своята готовност за непримирима борба против Византия. Ивац,макар и озадачен, приел охридския архонт. С дълбок поклон последния се обърнал към Ивача с следните думи:

"Може да ти се види чудно, драги братко, моето посещение. Но преди да сме врагове, ние сме християни.Като чух,че в тоя ден имаш събор и поклонение в тоя манастир, аз неможах да се стърпя и дойдох да те поздравя като брат и православен богоугодник". Ивац разбрал,че архонта е дошел може би с некое ново предложение от страна на Василий II.Усмихнал се и прегърнал госта си,макар,че в сърцето си да не вярвал в

смиренните слова на гърка. Двамата отишли на църковната служба, придружени от боляри и велможи и след това почел госта си, като го сложил на почетно място на трапезата в дясно от себе си. В разгара на угощението, архонта Евстати Дафномил пошепнал на домакина си:

"Имам нещо тайно да ти доверя, братко, ала на саме." Ивац си помислил, дали пък архонта е нещо недоволен от Василий и е дошел да потърси помощ от него? Той повел госта си в градината на крепостта, като отстранил о себе си верните телохранители. Там Евстати се нахвърлил върху Иваца и заедно с скритите от по-рано верни си хора, свързали му ръцете и издълбал очите му. Вестта за гръцката чудовищна подлост и вероломство се разнесла като гръм из крепостта. Всичко живо се надигнало на крак. Всяка възможност за бягство на Евстатий била изключена. Ето защо, той се качил в една от стаите на крепостта, с надежда да даде последен отпор на тълпата, на войскати и гостиф или пък да спечели време, докато се укроти тълпата, разярена от нечуваното злодеяние.

За да укроти гнева на хората от една страна, а и отх друга, да ги сплаши с страшното отмъщение на Василий Българоубиец, той обърнал са към тях с следните думи:

"Събрани мъже",

Никаква вражда у мене спрямо вашия княз и Вие сами ще потвърдите това,защото вие много добре знаете,че той,както и вие сте българи, а аз съм ромеец и при това ромеец не от тези, които живеят в Тракия и Македони, нито от Морея, а от Мала Азия,която се намира толкова далеч от вас -това знаят сведущите. Не без причина съм дошел да се хвърля на явна смърт. Императора ми заповеда.Трябваше да се подчиня. Но ако вие посегнете на моя живот,отмъщението на Василевса ще бъде още по-страшно Помните онзи 14000 ослепени войници на Самуила, а вашето наказание ще бъде още по жестоко."

Тези думи ва архонта Евстатий подействували като студен душ върху храбните иначи томорци.Обезсърчени от загубата на своя вожд,храбър и обичан болярин Ивац, томорци навели глави.Нямало кой да ги поведе на бран.Престолонаследника, а може би вече и цар Фружин-Пресиян не намерил у себе си достатъчно сили да застане начело на храбрите томорци.Скритите в гората два полка на Евстатий, нахлули в крепостта.Като че ли края на Първото Българска царство вече се виждало. Евстатий отвел с себе си Фружин-Пресиян, Аарон и Алусиян в Охрид, като дар на Василий Българоубиеца,който пирувал фмакар и без победа.

Но на северо-запад между Сава и Дунава останало бе едно кътче в отбрана.Последния остатък от Велика България. Там болярина Сермон, с българ-

ски юнаци от областта Срем, не се сдавал на византийските заплахи Пред стените на яката крепост Срам пропаднали всички опити на византийците да сломят последната българска крепост..

През един августов ден, пред стените на твърдината явил се пратеник на Диоген, архонт на Белградската тема на Василий II. Пратеника носил молба от Диоген за среща на брега на р. Сава между него и и Сермон. И единия и другия да бъдат с по трима души и с клетва християнска. На тази среща Диоген щел да му изкаже своите възхищения от храбростта на Сермон и своите почитания. Младата жена на болярина Сермон , красивата Неда, молила мъжа са да не ходи на тази среща, като му изтъквала участта на Иван. Но Сермон успокоявал младата си булка да не се плаши че е в утрото ата си е с чедо. Той е с трима и аз с трима" казвал Сермон на младата си жина. Отива. Там заварил Диоген, който бил отстранил на 20 крачки своите телохранители. Сермон също дал знак на своите да сторят същото. Останали двамата един срещу друг, Диожен с мазна усмивка, прегърнал Сермона. В това време, откъм страната на Диогеновите хора, чува се врява. Сермон обърнал се да види какво около тримата ромеи, , в този момент Диоген забил нока в корема на Сермон., който па-

ца облен в кърви. Тримата му войници притърчват и повалят двамата от хората на Диоген. Но скрити други двадесет души Диогенови хора пристигат в помощ на Диоген. Почва люта борба на тримата българи с 22 ромеи.. Сермон издъхва. Скритите два полка ромеи отправят се към крепостта, като на носилка носели телото на Сермон. Младата булка на Сермона, хубавата Неда, която била решила да се бори до последна капка кръв, но да не предава крепостта., при вида на мъртвото тяло на мъжа си, духът и се сломили предала крепостта без бой.

С това угаснала последната светлинка на Първото Българско царство. Но характерното в преписката на византийския хронист Скилица е, че в 1018 година българската нация е вече утвърдена Пак пред византийските хронисти, през 1040 година Петър Делян, внук на цар Самуила избегал от робство в Цариград и пристигнал в Белград, където обявил въстание. Там тържествено бил провъзгласен за цар Петър Делян. Огъня пламнал към Ниш и Скопие обхванал Прилеп, Битола, Костур -в цяла западна Македония и стигнал дори до Гърция -до Пелопонес. Но през 1941 година, Аароновия внук Алусиян избил очите на Петър Делян и избегал в Солун и предал на византийците местонахождението на въстаниците. Изпратили своя наемник скандинавеца Хардвал Хералдус с тежко въоръжена конница да раз

бие въоръжените с брадви и палици и без водач въстаннници. Този нещастен наемник, опожарил и всички села в Битолско и Охридско. Спечелил си незавидна слава. Василевса богато го наградил и му прикачил срамното прозвище "Българоопожарител." И днес още в Норвегия, в народния епос се пее песен за храбрия Българоопожарител Хардвал Хералдус.

Но въпреки всички тези злощастия, сполетели македонските българи, българския дух все още е бил жив. През 1073 година става второ българско въстание, начело на Георги Войтех от стар болярски род. Неговия войвода Петрил завзел с "много българи от Охридско и Костурско " с безброй множество българи" пише византийския хронист Кое-тур и Лерин.

Когато изтъквах за индивидуалната кръв, но все пак и общност в националната кръв, пропуснах да изтъкна един много важен случай.

Преди 1944 година/не си спомням точно коя година на Балканите е била проведена една международно изследване на белезите, които отличават една от друга, националностите на Балканите. От българска страна в това международно изследване е участвувал д-р Пан. Ганев. В своя доклад до уредниците на това изследване, той пише:

"За да може моите изследвания върху кръвната група на българите да получи една по-широка

формафаз разширих теаи мои изследвания, да направя и върху градовете Горна Джумая и София, в които градове живеят най-компактни маси емигранти от всички части на Македония. Паралелно с изследва-= нията ми върху кръвните групи, аз определих и цветът на косата и цветът на ириса по табелата на на германското географско дружество, както и формата на черепа и лицето. Кръвта бе изследвана по метода на "Моес-ди Винщед"

Народи	Изследвани	кръвна група: О	А	В	АВ
Бъл.от Бълария	6050	32.1,	44.4,	15.	8.1
От Македон.	3031	34.5,	43.7,	14	6.8
От Банат	372	31.5,	45.4,	14	8.3

Ясното единство на взаимното подобия на всечки българи от кръвните групи е ясно. Българите от всички краища са запазили своята расова картина, независимо от техния произход, а груповото кръвно разпределение показва в сравнение с онова на другите славянски и съседни народи едно увеличение на група "А" и намаление на група "Б" Това е установени и в всички други белези, пред-

ет на това международно изследване.

От XI век насетне, византийските историци, когато говорят за България, разбират именно Македония /Долна Дема/, а стара България я наричат Придунавска тема.

Има ли нужда да изтъкваме как ви са ни считали нашите петвековни "господари" турците? Та нали в на всички ни в нашите [illegible] нафуси /нещо като личните паспорти/ пише "булгар миллети?

Византия, макар и окончателно покорила България, не е могла да се стабилизира на Балканите. Нейните граници постоянно били са нападани от разни банди. Скандинавските пирати се спускали по крайбрежието на Европа, достигали чак до Адриатика и от там нахлували в западните предели на Българската държава, вече под властта на Византия, където се отдавали на грабежи. Те грабили не само богатства, но и хора - мъже, жени, които продавали на тържищата за роби. Най-главно тържище на роби по това време е бил остров Крит. Робите се продавали като добитък, с нотариален акт.

Тук ще ви прочета няколко нотариални актове за продажба на роби, зарегистрирани в нотариуса в гр. Кандия /Крит/.

1/Кандия, 11.VI.1381 год. Договор за продажба на робиня Мария/българска от гр. Прилеп.

2/Кандия, 12.IX.1381 год. Михаил Делфино

продава една робиня на име Мария, българка от Прилеп за 100 перпера.

3/Кандия, 14.V. 1382 г. Индикт 4 Договор за продажба на една робиня на име КАЛИ/Хубавка/ българка от Дебър. Продадена за 103 перпера.

4/Кандия,19.X.1381 год.Договор за продажба на една робиня Кали с дъщеря си Ирина,ВЪЛГАРКИ от Скофе/Скопйе/

5/ Кандия,4.I.1381 год. Даниел Делфино,венецианец,жител на гр.Кандия,продава на М. Карнарио от крепостта Мисопотами една своя робиня на име Тодора,по народност БЪЛГАРКА от Костур за 90 перпера.Свидетели М. Юсто,Г.Зесто, Н.Мецрино.

6/ Кандия, 3.II.1381 г. физико/лекаря/Валду от Венеция,жител на Кандия, продава на Яни Мусира от Кандия своята робиня Маргарита,БЪЛГАРКА от Лазаро-поле за 44 златни дуката.

7/.....робиня Пукала -БЪЛГАРКА от Ставраки за 110 перпера.

8/.....робиня Мария,БЪЛГАРКА от Костур.

9/.....робиня Кали/Хубавка/,БЪЛГАРКА от Драдовиш /Радовиш/.

10/.....робиня Елена,ВЪЛГАРКА от Сепия/наверно Скопйе/

11/.....робиня Кали/Хубавка,БЪЛГАРКА от Дураццо.

12/ Кандия,5.VII.1382 г. Фрациро Маси от Мапа

ракия, продава ва Андрей Вендино един роб на име Алексо,БЪЛГАРИН от Сяр,

13.Кандия, 5. VII.1382 г. Никола Дадо от Кандия продава на Анжело Врогодино,жител на Кандия една своя робиня на име Ирина,БЪЛГАРКА от Девол за 100 перпера.Свидетели М.Кусто, А.Панталеги и В.Кавларасо.

14.Кандия, 18.X.1382 г.Джулио де Мирара,жител на Кандия продава на Тома Гено,също жител на Кандия,своя роб Димитър,БЪЛГАРИН от Воден за 79 перпера.

15.Кандия,21.IX.1382 г. Договор за продажба на един роб БЪЛГАРИН от Велес за67 1/2 перпера.

16.Кандия,5.XII.1382 г. Договор за продажба на една робиня на име Михаил,БЪЛГАРИН от Филокарана/Солунско/.

Такива нотариални актове и договори за продажба на роби и робини,българи от Македония има стотици. Аз съм подбрал няколко от тях.които, както виждате, обхващат цяла Македония и дори Девол и Дураццо/Драч/.

Набегите в западните предели на Българските земи от страна на норвежките пирати не престанали дори и когато там, за кратко време стъпи кракът на сърбите.Тези набеги продължили и когато азиатските пълчища плъзнали по Балканския полуостров.

Ето как най-близките съседи на Македония,гър-

ците, са наричали македонските славяни, а именно БЪЛГАРИ.Пък нали и от векове, до ден днешен, две-те села ВЛАЦА в Костурско се именуватедното БЪЛГАРСКА ВЛАЦА, а другото ГРЪЦКА ВЛАЦА, нали от векове и турци и гърци наричат едно село до Солун с името БУГАРИЕВО?

Известно е,че евреите и в Първото българско царство и в в второто се ползуваиис голяма сво-а.Те били търсени като добри търговци,които свър-али България с запада., от където доставяли скъ-пи платове и други скъпоценности.Това им е сбли-жавало дори с най-висшите управляващи среди. Така-ва една еврейска колония се е създала и в Охрид. Благодарение на благосъстоянието на тази еврей-ска колония в Охрид, там се създала и еврейски културен център.От този еврейски културен център в Охрид високо се е издигнал един еврейски учен на име Москони. Във всички енциклопедий тоя еврей-ски учен се нарича Български учен. В своята авто-биография той пише: "Напуснах на младини отечест-то си -Охрид,българско княжество,подвластно на Сърбия."

-Други съседи на македонските славяни са сър-ите. Та и те ни наричат българи,поне до тогава, докато не бяха тласнати от Австрия на юг към наши-земи. Стефан Веркович нарече своя сборник от пес-ни "НАРОДНЕ ПЕСМЕ МАКЕДОНСКОГ БУГАРА", песни събра-ни изключително от Македония.

Еврейската енциклопедия говори и за един

42

друг еврейски учен,религиозен писател, също така наричан БЪЛГАРСКИ УЧЕН, а именно за Исак Вен Товия роден през XI век в гр.Костур.

За какво говори всичко това, евреи сами да се наричат "български учени и за такива да ги признават из цял свет? Не затова ли,,че тези книжовници са били раждани на българска земя, между българи в Македония, там са израстнали и там са творили?

Това са съседите на Македония.Какво,обаче, мислят за нас другите,по далечни народи?

Всички историци, всички пътешественици,минали през Македония,б ло французи, било англичани, немци, та дори и далечните шведи и норвежци от по-далечно или по-близко минало, всички единодушно ни наричат българи.

Венецианският пътешественик Лоренцо Бернандо в своите пътеписи за своето пътешествие през Македония през 1590 година, прекосвайки Енидже-Варраската околия,за нея пише: "Тук живеят българи"

Французинът Пуквил, френски консул в Янина, в съчинението си "Пътуване през Морея и Албания за Цариград в 1805 година" за влизането си в Македония пише: "На 14 март ние влезохме в пределите на България. Тази страна от падането на Ремската империя насам е населена от войнственото племе ,което често е отстоявало на силата на василевсите. Българите са запазили през всяко

43

време, та и до как са паднали под турско господ-
ство дух на независимост, Голями любители на му-
зиката и тан.а, те никъде не отиват на път без
гайда, при чийто пискливи звуци, целият керван, та
дори и самият симрач, играе. Ленте им са с извън
редна хубост."

Британският легационен проповедник в Цариград господин Виберт Уалинг, който е придружавал лорд Стайуорд, при пътуването му из Македония, пише: "От всички селски люде, които аз видях, българите са най-простодушни, най-приятни и най-лъбезни. Те представляват поразителна противоположност на грубите и недоделени турци, които са пръснати между тях и от които се отличават и по външност."

Германският ботаник Гризебах в книгата си "Пътеване през Албания за Бруса в 1833 г." за Македония пише:... Чиито гъсто населени с БЪЛГАРИ долини, имат климата на Ломбардия". Същия, по-нататък пише: "Искаш ли да чуеш чист турски език, ще го чуеш в Цариград, чист български език ще чуеш в Тищвеш, чист гръцки език в Янина, чист албански език в Елбасан."

Френският учен....., който прави изследва-
ния на живота в Европейска Турция, в книгата си
"Европейска Турцея 1836 година" за българите в
Дунавската равнина, пише: " у тях няма мъжество и
онова силно национално чевство, което отличава
братята им от Долна Мизия и Македония."

френските учени Киприян Роберт, Убичини, Леман, австрийският консул в Янина фон Сам, в своите съчинения говорят за българи в Македония със силно национално чивство.

Френският професор Шаръл Штруп в книгата си "Юридическото положение на македонците в Югославия" - 1929 г. с 20 етнографски карти, позовавайки се на голям брой учени историци, етнографи и слависти като Иречек, Вайганд, Шафарик, Нидерле, Рамадя, Державин, Селишчев и др. признава по един безспорен начин българския характер на Македония. За по-голяма убедителност, автора на книгата цитира статистика на народите в Македония от монографията на Домишили в Американското списания на Географическо Сериети ъф Ню-Йорк, според който, българското население в Македония възлиза на 1.172.136 души, или 81.5 % от цялото население. Известният славист Кучибински, по повод поместената етнографическа карта на Македония в руско-славянски календар за 1891 година, в която карта е прокарана теза-та на Цвиич за македонските славяни, ето какво пише в една своя статия : - "Науката не е политика" 1890 година" ."Тази етнографска карта е едно печално явление, немащо нищо общо с науката. Аз лично симпатизирам на сърбите, ценя тяхните добри качества, но пред истината, трябва да отстъпи всяко чест во. В МАКЕДОНИЯ ИМА САМО БЪЛГАРИ. През 1886 година

ходил съм в Св.Гора и съм разговарял-смакедонци-работници -хора неграмотни, слушал съм тяхния език, който е безсъмнено български език, които ми казаха, че произхождат от разни краища на Македония и сами се наричат българи.

Какво да Ви кажа за Агич и неговия най-способен ученик г-н Ратрослав Облак, който е посетил Кукуш, Дойран, Струмица, Петрич, Мелник, Демир Хисар, Сяр, Драма, а в с.Сухо е престоял дълго време, за да изучава Кирило-Мефодиевския говор. По това време жителите на с.Сухо се [illegible] но говора им бил непроменен. Намерил [illegible] един, който много умело разказвал приказки, негов [illegible] си Георги Памучии. Облак записал приказките на [illegible] тоя селянин от Сухо на грамофонна плоча. Накрая запитал приказчика, какъв е тоя език на който е разправял приказките си: славянски, сръбски. Георги Памучи, [illegible] и всички селяни насъбрани около, единогласно заявили: "Не, нито сръбски, нито славянски, А БЪЛГАРСКИ!"

И руските учени -НЕ ПОЛИТИЦИ- са единодушни по тоя въпрос. Професор Милюков, който е посетил Македония и на самото място е проучвал езика и произходя на македонските славяни, безспорно намира ги част от българската народностна група. Същия е посетил и моя роден град, гостувай-

ки в нашия дом.

Николай Державин още в 1914 година/ в своята книга "Сръбско-българския спор и Македония" пък и в най-ново време, в своите лекции по българска история, разглеждайки народностния произход на македонските славяни от езиково, от историческо и етническо гледище, намира, че на исток от Охридското езеро и Българска Морава та до Черно море, живее един единен народ, живее българския народ с свой български език.

Руският византолог академика Кондаков, също сам пропътувал на длъж и шир цяла Македония, разучавайки носията на македонските славяни и сравняваки я с тая на славяните от Мизия и Тракия и тая от Шумадия, намира, че македонските славяни и от гледна точка на носията, са една неразделна част от българите от Мизия и Тракия.

Ами академика Селищев, също посетил на два пъти Македония, с неговите безброй съчинения и статии, в спор с сръбските великосръбскиучени, като Велич и Цвиича, в които съчинения и статии, по един безспорен начин доказва, че македонските славяни са по всички показатели една неразделна част от българската общност. най-голямото ме съчинение, отпечатан тук в България на руски език е "Полог и егоболгарское население."/моя бележка: Полог е една област от Македония, която обхваща Кичево, Гостивар и Тетово.

Но аз,уважаеми госпожи и господа,бих Ви обър-
нал вниманието върху тоя факт: Всички Вие,които
сте тук, турете си ръката на сърцето и кажете,не
се ли чуствувате българи,но носите ли всички Вие
личен картиф на които е написано "народност бъл-
гарин? Дима някой нягога е упражнил над вас,над
Вашата съвест, някакво насилие, за да се пишете
в регистрите българи? Не е ли обратното? Всички
Вие не сте ли оставили своя бащин дом, свой имот,
свои близки, само и само защото не сте искали да
се подчините на едно насилие над вашата съвест,
над вашето национална съвест,защото не сте искали
да се отречете от своя род,от своя език, тъкмо
затова ли не сте дошли тук в България?

Всички ние очаквахме да видим едно честно от-
ношение към въпроса,който ни се постави за разгле-
ждане, а това предполага една разглеждане на фак-
тите, такива,каквито са.

Съвсем неможе да се нарече научен метода,тоя,
при който предварително се застава на една позици
я, а след туй се търсят кавичкосани факти,които
биха могли да потвърдят защищаваната от вас теза.
Никак не е научен метода, при който умишлено се
затварят очите пред голямите и многобройни факти,
които не са изгодни за защищяваната от вас теза,
и се раздухват мъничките, случайни отломки, или
измислени такивафсамо и само да убедим себе си,
дък ако е възможно, ДА ЗАБЛУДИМ ДРУГИТЕ.

Га тъкмо не това ли стори др.Кирил [illegible], като ни цитира академика Николай Державен, но само що се отнася до един пасаж,в който маститият учен тупя на преценка методологията на изследване на българските историци?

Че методологията на българските историци, филотози, слависти на е била до там в ред, не е била съвършена, че тя е била дори погрешна, има ли това някакво значение, щом като методологията на академика Державен, напълно съобразена с диалектическия метод на мислене, напълно издържана от гледището на марксизъм-ленинизма,щом като и неговия напълно научен краен извод се покрива с тоя на българските учени, а така също и всички световноизвестни слависти, що се отнася до принадлежността на македонските славяни,що се отнася да принадлежността,до националната принадлежност на тази група славяни към българската националност?

Другаря Кирил Николов ни занима и с "Лозарите" с Мисирков.Но той пропусна да ни каже като къв отзвук е намерила инициативата на "Лозарите" пред македонците оттатък или тек всред емиграцията.Умислено,съзнателно, с явната цел да ни постави в заблуда,той не ни обрисува и ликът на Кръсто Мисирков,нито пък постиженията на неговото дело. Да не вярвам,той Кирил Николов, да не знае,че Мисирков произхожда от гъркоманско семейство от

от с.Постол/ Енидже Вардарско/,че самия той е завър
ил гръцко трикласно училище, а след тръй е продъл-
жил образованието си в Белград на сръбска държавна
стипендия и пак като сръбски стимендиант е завършил
Петроградския университет.

Истина е,че Мисирков е първият,който заговорва
за македонска нация, макар,че през студентските си
години в Русия самия той да членува в общобългар-
ските студентски организации,въпреки че е бил сръб-
ски стипендиант. Но и тогава, когато Мисирков за-
тава на позицията за съществуването на отделна
акедонска нация,той поставя този въпрос не на
аучна база, а на чисто политическа, на чисто УТА-
ИТАРНА. Сам в такава една позиция Мисирков вижда
ардия за окончателното отбиване на аспирациите
а съседните на Македония държави към последната
притъпяване на изостреното борбифна същите за
ридобиване на хегемония на Балканите,чрез завла-
яването на Македония, от които борби най-много
акедония именно е страдала. Но др.Кирил Николов
е вижда и никаква връзка между така заетата от
исирков позиция и неговата раздвоена душа,в която
е води борба между неговите объркани чуства на
линофилство,сърбоманство и българско национална
ъзнание, защото той все пак,в края на краищата,
два в България, става български учител и тук уми-
а.А неможе ли да се допусне и това,че Мисирков
трябвало да се отплати на сръбската държавна хаз-

ва,която го е хранутила в Белград и Петроград, Няможе ли да се допусне , че той,всичко това да е вършел по поръчение на неговите благодетели?

Но все пак,всичко това,може би, не е толкова важно.Но вожен е другия, голямия факт, а именно, че гласът на Мисирков,неговия зов за събуждане към живот на една несъществуваща нация,македонска нация, остана глас в пустиня. Нито тук всред македонската емиграция, нито оттатък в поробена Македония зовът на Мисирков намери някакъв отзвук.Забележете, госпожи и господа, Мисирков живее в една епоха на бързи влакове, на автомобили, на вестници и списания, печатани на плоски и ротативни машини и следователно е имало възможност да популяризира с = светкавична бързина двоите идеи всред македонските народни маси. Въпроки това,той умира тук в България като български учител. Ако тезата на Мисирков беше израз на някаква реална обстановка, ако той беше изразител на народностни течения, не смята ли др.Николов,че зовът на Мисирков би запалил факела всред сърцата на един възраждащ се народ?

А това не стана. Не стана, защото зовът, дялото на Мисирков,както и на "Лозарите" не са имали никаква връзка с въжделенията на македонските народни маси.

Вместо това, др..Николов затваря си очите пред един друг голям факт. Затваря си очите пред величавото дело на Отца Паисия.

ЦЕНТРАЛЕН ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

В ония "Тъмнини дълбоки", както се изразява нашият народен поет Иван Вазов, през 1762 година на мрак и тъмнина, там там на юг, в Атон, едно мъждещо кандилце запалва буйния пламък в сърцата на милиони маси, раздрусва един народ в по-голямата част на Балканския полуостров.

Така, както сутрининият слънчев лъч събужда за живот заспалата природа, така и хилендарското мъждещо кандилце на отца Паисия разкъса тъмното було на петвековния сън, събужда от летаргия един единен народ от тихите води на Белия Дунав до Беломорските води и от вихрените черни вод на Черно море до Албанските планини. А неговия зов бе чут, защото БЕ ЗОВ ОТ СВОИ, НА РАЗБРАЙ ЕЗИК, ЗАЩОТО БЕ ЗОВ ОТ СВОЙ ЗА СВОИ и БЪЛГАРСКИЯТ РОД СТАНА НАРОД.

За малката книжица на отца Паисия, за "История славя объягарская" Америка се хилади трудещи, които надвесе над димящата борина, с месеци са рисували буква по буква, защото са били със съзнанието, че вършат велико народно дело, защото са били обладани от чуството, че свещенодействуват, при това, без да очакват за своя мъчителн труд от някъде някакъв хонорар.

Съпоставете, сега, госпожи и господа, епохата на Мисирков с тая на отца Паисия и вижте в края на краищата и резултатите от дейността на единия и другия.

Един материалист, един марксист-ленинист, един

диалектик,ако щете, как ще обясни тоя голям факт? Не с това ли,че делото на Паисия е имало предпоставки в самите народни маси,че тези същите са били назрели вече за един подвиг,за своето събуждане от един дълбок петвековен сън, на който е бил подхвърлен от двойното му поробители, че Паисий е бил само ИЗРАЗИТЕЛ НА НАРОДНАТА МЪКА, ГЛАСНОГЛАСЕЦ НА ЦЯЛ НАРОД ОТ ДУНАВА ДО ВЪЛНОРОЗНИТЕ ВОДИ.

За едни истински диалектици, за каквито се напъват да минат другарите Хр.Калайджиев и Кирил Николов,всичко това все още е трябвало да подскаже нещо ако,разбира се, ако добросъвестността, при разглеждането на дадения въпрос, не е била чужда, непозната за тях.

друг голям "кавичкосан" факт, който Кирил Николов ни сервира е в."македонски голос." Но и тук една малка недобросъвестност, ако няма нещо като недоглеждане. Аз моля др.Николов да ми покаже въпросния брой от в."Македонски голос".

Напълно верно е прочетеното от него мото на тоя вестник: "мъи македонци,не сърби, не болгариф а толкя македонци.Македонски народ съществует независимо от болгарскаго и сербскаго.Мъй сочувствует и нем и другим, и болгаром и сербом, какой поможет нашему освобждение, мъй скажем "Спасибо" пасту болгарском и сербском народу невабивает кто Македония талька македонцим."год. I. брой 3 -с.Петербург - Борис Сарафов, 14 Май 1913

Но защо др.Кирил Николов не ни прочете името, което се мъдри под това мото? Чий са тези думи, чий са тези мисли?

От долу под въпросното мото се мъдри,както чухте името на Борис Сарафов.

Тези думи наистина се изречени от тоя романтично-героичен сердар в македонското освободително движение.

Ще приеме ле сега др. Николов, че Борис Сарафов е един прогресивен човек, един марксист, един диалектик, щом като е стъпил на подържаната от него благонадежна плоскост?

Не вярвам да има такъв кураж.И точно затова именно може да го е досрамяло да го прочете под цитираното мото във в"Македонски голос" Защото, в края на краищата, софистиката на Кирил Николов до там го доведе: Дядо Благоев, който в своята автобиография написана към края на последните дни от своя живот,живот с дълбоки следи сред българската работническа класа, нарича себе си българин от чисто българското село Цагоричени,Костурско, или Димо х.Димов, този прекрасен македонски идеолог,който също така нарича себе си българин, а македонските славяни българи, да ги обяви за великобългари,шовинисти, или фашисти, а Борис Сарафов,понеже някадъ,при някакви съмнителни обстоятелства, изрекъл думите под заглавието на в."Македонски голос", ще следва да бъде

ризват за прогресивен,за марксист.

Кога,при какви обстоятелства Борис Сарафов е проявил въпросните ораторски дарования аз ще ви обясня.

Борис Сарафов заминава за Белград на лов за политически средства.Известно е,че когато се касае за политически средства,не е имало по-голям майстор от него.За Борис Сарафов няма принципи, няма морал, стига да може да пипне нещо по-тръстичко. Та там, в Белград, той продава Македония като бащина мушия.Дели я на зони,харизва някои от тях,само и само да пипне нещо по-тръстичко. и,за да се хареса на дарителите,той изрича тези прословути думи.А знайно е,че статутите на ВМРО не позволяват да съществуват други революционни организации в територията на ВМРО. Та точно това му изяде и главата.В един мой разговор с Георче Петров, бях го запитал,как гледа на убийството на Сарафов от гледна точка на статутите на Организацията.Той, каза Георче Петров, трябваше да получи най-тежко наказание за тази му постъпка, но не одобравах и не одобравям начина по който това стана. Борис Сарафов трябваще да бъде съден от един редовен конгрес, а не така самоволно,както постъпи Яне Сандански!

Но и в този случай, другаря Николов, когато иска, когато му изнася на неговите мисловни спекулации, който така добре владее диалектиката,

който така добре си слежи с диалектическия метод на мислене, забрави, че е диалектик.

Той не ни каза, например, как и при какви обстоятелства се е появил тоя вестник в Петерсбург, каква е била групировката около него и на края, какъв отзвук, какво отражение е дало това, било в Македония, било всред емиграцията в България, или пък дори и в Русия.

Вие видяхте, че в. "Македонски голос" бе се появил през 1913 година, когато цяла Русия бе залята от една вълна на омраза против всичко българско считайки България за виновница за разрушаването на Балканския съюз и за междусъюзническата война.

При такава именно психологическа атмосфера, една незначителна групичка от студенти, повечето сръбски стипендианти, вайскайки да се излагат на омразата на руското обществено мнение, започва издаването на тоя вестник. Излиза третия брой и загъхва. Вестничето умира, без да остави каквато и да е следа, както в Македония, така също и в самата Русия някалко десетки хиляди македонци, кракът на които никога не е стъпвал в България, нито пък да са били излагани някога на ударите на екзархийската "пропаганда", любимия довод на противната страна, а и на сръбската теза, продължават да се чуствуват българи и българи да се наричат. Та дори и до ден днешен тези десетки хиляди македонци вестанали да живеят в обширната земя на Съветите,

дето националния въпрос е разрешен най-радикално,
одължават да се наричат българи.Имах случай да ви-
паспорти у такива македонци, които от преди 50
дини живеят в Русия,които никога не са стъпвали в
лгария, а като още малки деца направо от Македония
се заселили в Русия.и следователно не може да се
сли,че са били обработвани от някаква българска
опаганда. В тези паспорти прочетох:
колай Василевич Кондов,родом българин от с.Мокре-
/Костурско/ и Панталей Василевич Кондов -българин
с.Мокрене,Костурско- Македония. И на моя въпрос
к в страната на Съветите става регистрацията по
ционална принадлежност, и двамата ми отговориха:
АПЪЛНО СВОБОДНО КАКТО ЩЕ ДЕКЛАРИРАШ, ТАКА И ЩЕ БЪ-
Ш ЗАПИСАН.".

По-късно, към края на 1933 и началото на 1934 за
ъв път се заговори за македонска нация.По това вре
в Москва бе свикаха конференция на Балканските
мунистически партии. В тази конференция, сръбските
легати,при разглеждане на въпроса за право на само
пределение и отделяне в многонационалните държави,
ИН ПРИНЦИП НАПЪЛНО ПРОГРЕСИВЕН И В УНИСОН С ИДЕИ-
Е НА СОЦИАЛИЗМА, ЗАЛЕГНАЛИ И В КОНСТИТУЦИЯТА НА
СР, запитал какво би станало с Югославия,като мно-
онационална държава, ако принципа на самоопределе-
ие и отделяне се приложи и у тях. Логическия извод
бил,че македонските българи,възползувайки се от
ози принцип,биха се отделили от Югославия и биха се

присъединили към България. Техният пример би се после
едвал от хървати и словени, албанци и пр. А това би
овело до разпадането на Югославия. Но запитали сръб-
ките делегати, кой би имал интерес от това разпа-
ане на Югославия. Естествено само германската екс-
анция на Балканите. бил отговора. Интересите на за-
адните демократични държави, пък и на самия СССР не
е покриват с такова едно разпадане на Югославия.
акто навремето Царска Русия, така също и Съвет-
ия Съюз, виждат ва лицето на СИЛНА, МОГЪЩА ЮГОСЛАВИЯ
РЕДЕНБУЛКЕР ПРОТИВ ГЕРМАНСКАТА АГРЕСИЯ НА ВАЛКАНИ-
. В тази конуерецията на Балканските компартии по-
сръбската концепция: ЗА ДА СЕ ЗАПАЗИ ЦЕЛОСТТА
ЮГОСЛАВИЯ ОТ ЕДНА СТРАНА, ПЪК И ЗА ДА СЕ ЗАПАЗИ
ЦИАЛИСТИЧЕСКИЯ ПРИНЦИП ЗА ПРАВОТО НА САМООПРЕДЕЛЯ-
И ОТДЕЛЯНЕ НА НАЦИИТЕ В ЕДНА МНОГОНАЦИОНАЛНА ДЪР-
ВА ОТ ДРУГА, ИЗКАЛЪПИ СЕ НОВАТА МАКЕДОНСКА НАЦИЯ
езата на професор Цвиич, че македонците може да не
сърби, но не са и българи, те са отделна нация и
огат да се самоопределят, но в границите на Юго-
авия, но не и да се отделят, за да се присъединят
ъм България.

Югославската/сръбската/компартия, а така също
гръцката, не възприеха дори и компромиса за съз-
аване на Свободна независима Македония, съставена
т трите части- Вардарска, Егейска и Пиринска. И
ака, там, в Москва се роди това незаконородено ко-
ле, наречено "македонска нация".

Във Виенското съвещание, при създаването на Единен Балкански Революционен ,ронт,представителите на гръцката компартия отхвърлиха всеки намек дори за откъсване на Егейска Македония от Гърция,или Северна Гърция,както те я наричат, за да стане съставна част от бъдещата Свободна Македония,като равноправен член на Балканската федерация.За тях тя била крепостта на Гърция,която храни целия гръцки народ. цък и прочута със своите ориентални тютюни. Една такава постановка,отделяне на Егейска Македония, силно би компроментирала ГКП пред гръцкия народ. Те, обаче, във Виена общеха,че при едно щастливо завършване на революцията на Балканите, да гарантират на българите в Егейска Македония, както те ги наричат "българогласни елини", всички права с които ще се ползва и самия гръцки народ.Тези гръцки делегати в Виенското съвещание не се съгласиха дори със създаването на ВМРО/Обединена/ в Гърция. И наистина,при едно мое пребиваване в Солун през 1931 година,след като създадох няколко петорки към ВМРО/Обединена/ от българи в Солун,поканих същото да сторят и двамата братя, съдържатели на хотела,в който бех отседнал членове на ГКПц Те отклониха да ми дадат окончателен отговор,преди да сондират партията. На следния ден ми диатата ми заявиха,че ГКП не позволява.

Във връзка с решенията на тая конференция на Балканските компартии в Москва,тук в София се получи една инструкция до ВМРО/Обединена/, която се про-

чете в домът на Георги Стойчев Междуречки.
Впечатлението от тази инструкция, с която се на-
реждаше да се издигне розунга за македонска нация
всред емиграцията в България, не беше много обна-
деждаща. Тази нова мода"каф кибрит" неможа да се
асимилира от емиграцията. Партията, по въпроса, па-
зеше дълбоко мълчание. Ето защо, възложено бе на
прословутия "историчар Ангел Динев да лансира във
своя вестник "Македонски вести" злополучната идея
за отделна македонска нация. По това време Ангел
Динев не беше комунист.

Така, Ангел Динев, това обществено посме-
шище, може да се каже, че е и родоначалник на
"македонската нация" тук в България.

x

Нека сега да проследим по нататък живота
на дадена нация.

Последната вече се е зародила, развила се
е и се е утвърдила. Но спира ли до там историчес
кото развитие на политико-обществения живот?
Разбира се, не! Няма спиране, а вечно движение
към все по-съвършенни форми.

КОГАТО ДАДЕНА НАЦИЯ ИЗПЪЛНИ СВОЯТА ИСТО-
РИЧЕСКА МИСИЯ В ЖИВОТА И ПОД НАПОРА НА НОВИ ПО-
ЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ УСЛОВИЯ, ТЯ, НАЦИЯТА СЕ
ПОДГОТВЯ ЗА НОВА ПО-ВИСША ФОРМА, СПИРАНЕ НЯМА,
ИМА САМО ВЕЧНО ДВИЖЕНИЕ КЪМ ВСЕ ПО НОВИ И НОВИ

60

ФОРМИ.

Безспорно, само диалектическия метод е дой-
то ще ни даде възможност да проследим, да напипаме
това бъдещо развитие на нацията, който ще доведе
до по-висша форма на политико-обществения живот.

Но и тука, също така, възниква въпроса; кои
нации ще бъдат сработени, кои нации ще бъдат амал-
гамосани от историческия процес? Които и да са
ли? Разбира се, не кои и да са. А само близки по
кръв, близки по език, нрави и обичаи, сродни нации,
ПОДЛОЖЕНИ НА ИСТОРИЧЕСКИЯ ПРОЦЕС, ЩЕ ДАДАТ СРЕД-
ВАЩАТА ПО-ВИСША ФОРМА НА ОБЩЕСТВЕНОТО РАЗВИТИЯ. А
КОЯ Е ТАЗИ НОВА ФОРМА НА ОБЩЕСТВЕНОТО РАЗВИТИЕ?

ПО НАЧЕЛНИТЕ, ПО ЗАРОДИША, КОЙТО НЕМИНУЕМО
ЩЕ СЕ ПОЯВАТ КЪМ КРАЯ НА РАЗВИТИЕТО НА ВСЯКА ПО-
ЛИТИКО-ОБЩЕСТВЕНА ФОРМА, ЩЕ ПОЗНАЕМ БЪДАЩАТА,
СЛЕДВАЩАТА И ФОРМА.

ДНЕС ВЕЧЕ ЗАБЕЛЯЗВАМЕ ТАКИВА НАЧЕЛНИ В ОБЩЕ-
СТВЕНОТО РАЗВИТИЕ. ИМАМЕ ВЕЧЕ НА ЛИЦЕ ЕДНА ФЕДЕ-
РАТИВНА ГЕРМАНИЯ. ЗАГОВОРВА СЕ ВЕЧЕ И ЗА ОБРАЗУ-
ВАНЕ НА АРАБСКА ФЕДЕРАЦИЯ. И В ПЪРВИЯ, И В ВТОРИЯ
СЛУЧАЙ ФЕДЕРИРАТ СЕ НЕ КАКВИ И ДА Е НАЦИИ, НО
ЧУЖДИ ПО КРЪВ И ПРОИЗХОД, А ЕДНАКВИ, БЛИЗКИ
НАРОДНОСТНИ ГРУПИ.

ДА ВЗЕМЕМ, НАПРИМЕР ЗА СЛЕДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ:
ОБРАЗУВА СЕ ЮЖНОСЛАВЯНСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА
ФЕДЕРАЦИЯ, ИЛИ ОЩЕ ПО-ДОБРЕ ОБЩОСЛАВЯНСКА СОЦИА-

61

циалистическа федерация. Следи двеста, триста, а може би и повече години, нациите различия в такава една федерация, под напора на новите икономически и политически условия, безспорно ще почнат да изчезват, ще почнат да отпадат. В този период от време, езиковите различия също така ще изчезват. Ще се наложи един много по-богат, с особеностите на всеки един отделен език, общ за цялата федерация. Този език ще изобилствува с езикови форми и лексика, които са съществували в отделните национални езици. Също така и нравите и обичаите постепенно ще се изравняват, докато най-после всички тия някога отделни нации ще представляват една общност, с един общ за всички по-рано нации език, с общи нрави и обичаи и еднакви интереси.

Така ни учи социологията, така ни учи Маркс-Ленинова та наука. Всичко друго е само политика.

А при това, ние предварително ке уговорихме, че въпросът за съществуването на отделна македонска нация ще разглеждаме само от научна гледна точка. Политически, утилитарно въпроса не се поставя.

И понеже ние видяхме, че племенното обществено устройство на македонските славяни и малко в следващата по-висша форма, като племената, заседнали в географската област, наречена ма-

КЕДОНИЯ, ЗАЕДНО СЪС СРОДНИТЕ ТЕМ СЛАВЯНСКИ ПЛЕМЕ-
НА ОТ МИЗИЯ, ТРАКИЯ, ДОБРУДЖА И ВОРАЙСКО СА СТАНА-
ЛИ ЕЛЕМЕНТ НА СЛЕДВАЩАТА НА ПЛЕМЕННАТА ФОРМА -
НАЦИЯТА И СА СЪЗДАЛИ ВЕЧЕ СВОЯ НАЦИЯ -БЪЛГАРСКАТА
НАЦИЯ - Т СЛЕДВА ИЗВОДА, ЧЕ КЪСНО Е ВЕЧЕ ДА СЕ
ТЪРСЯТ НАЧЕНКИ ЗА НОВА НАЦИЯ, ЗА МАКЕДОНСКА НАЦИЯ
ТАКАВА НАЦИЯ НЕ Е СЪЩЕСТВУВАЛА НЕ СЪЩЕСТВУВА И
СЕГА, А КЪСНО Е ВЕЧЕ ДА СЪЩЕСТВУВА И НЯКОГА, НО
ПРОСТТА ПРИЧИНА, ЧЕ ИСТОРИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ НЕ ПОЗ-
ВАВА ПОВРАТ НАЗАД; ТО, ИСТОРИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ, Е
ПРОГРЕСИВНО - ВИЖДА САМО КЪМ ПО-ВИСШИ ФОРМИ. А
доказателство за горното е факта, че тогава, ко-
гато на Балканите отпочва капиталистическия начин
на производство и размена и следователно настъпи-
ли всички благоприятни условия за разпокъсване
на феодалните политико-обществени форми, когато
са се рушели племенните синури, и когато отпочва-
ло създаването, зараждането на балканските нации
ЛЯМА НА ЛИЦЕ ПОЯВАТА НА ОТДЕЛНА МАКЕДОНСКА НАЦИЯ,
въпреки, че именно в Македония, а не другаде, се
явяват най-рано от гдето и да е на Балканите,
начеяки на капитализъм.

Известно е, че най-първо в Македония нахлува
международния капитализъм с свои пипала в Солун, Скопйе и Би-
толя, който капитализъм от своя страна стимулира
създаването на местен капитализъм и по такъв на-
чин и тук почва стоково производство, наместото

63

да самозадоволяващето се производство. На този ме-
стен капитал, границите не само на Македония, не
само дори и на Европейска Турция, но и на цялата
Турска империа явяват се вече тесни. Той отскача
извън от пределите на тази империя, като създава сво-
и връзки и пипала дори в Австро-Унгарската империя
Общеизвестно е, че много македонци търгуват с Виена
създават там свои кантори. В Австро-Унгария изнасят
сят произведенията на нашите производители, а от
там внасят манифактурата на едва що зараждящата се
европейска индустрия.. Най активни в това отноше-
ние са били банскалийте, тогава, когато в Мизия и
Тракия няма ни помен от международни търговски
връзки.

Слаби да се задържат на тази позиция, някои
от нашите опоненти подхвърлят една най-нова теза,
тезата на Христо Калайджиев, че историята си е
история, че някога македонските славяни наистина
са били неразделна част от българската национална
общност, но сега вече имало други обстоятелства,
нови фактори, които изменят положението. Имало ве-
че създадена отделна македонска държава с федера-
лен статут в Титова Югославия, А ТОВА ПРЕДПОЛАГАЛО
СЪЩЕСТВУВАНЕТО И НА ОТДЕЛНА МАКЕДОНСКА НАЦИЯ!
Ха сега де....Ето ти ново двайсет! Щом като има
отделна държава, има и отделна нация, иска да ка-
же др. Христо Калайджиев. Много добре. Но в такъв

64

случай ще трябва да приеме,че има и добруджанска нация. Та нали навремето ДРО/Добруджанска Революционна Организация/ ратуваше за отделна самостоятелна държава?. Ще трябва да приемем,че има и триестка нация, тъй като има държава Триест, ще трябва да приемем, че има западно германска нация, тъй като съществува Г.Ф.Р.,ще трябва да приемем че има източна германска нация, тъй като съществува ГДР., ще трябва да приемем,че съществува западно-берлинска нация, тъй като Западен Берлин има статут на държава. Как да ги наречем тези нови западно германски, източно германски, западно-берлински нации? Хич не уйдисва,пък и много дълго става. Христо Калайджиев освободи се от бременност - роди на бърза ръка някалко нации,, ха да ни каже барем, как да ги кръстим? Христо Калайджиев що ги разчира тези работи. Аз го моля да ни улесни.Пък човек щом като едъж каже "А",трябва да каже и "Б". Ние, например, неможем да измислим името на австрийската нация, ако такава съществува,според Калайджиев,защото името Австрия произлиза от немското "Остерайх,което значи западно царство, или западна държава. Да я наречем "ЗАПАДНО ЦАРСКА НАЦИЯ, или ЗАПОДНО ДЪРЖАВНА НАЦИЯ" не идва на калем. Лека на помощ да ни се яви др.Христо Калайджиев. Моя учител още в отделенията ме учеше,че в Австро Унгарската империя живеят немци от немската национална общност, унгарци от унгарската национална общност,

чехи от чешката национална общност, словаци от словашката национална общност, поляци от полската национална общност, но за съществуването на австрийска нация, не ме е учил.

В същност, това не е нещо ново, защото държавна организация, определена територия не са нищо друго, освен познатите ни вече белези, на не и самите елементи, които обуславят съществуването на отделна нация.

Ако за момент само приемем тази най-нова теза на тияф които хем не искат да се скарат с историята и диалектиката, хем от друга страна пък, страхуват се да не попаднат на мерника на набедени "прогресивни".

Ако отделна македонска нация не е съществувала в миналото, но сега вече, след създаването на отделна македонска държава, непременно следвало да съществува такава, то питам се, не излиза ли в една явно противоречие с основната теза, че нацията е продукт на появата на капитализма в дадена страна, щом като точно сега в федерална Македония не само че не се явява на живот някакъв капитаризъм но тъкмо обратното, сега там, във всички негови форми, капитализма се погребва и се минава вече към по висша форма, минава се към социализъм ?

От друга страна, не е ли това в прямо проти-

Борейки с друга една основна теза, че нацията се появява, се заражда и развива върху развалините на по-низшите политико обществени форми -племенните обществено политически и икономически форми, щом като последните в Македония одавна са се разпаднали, щом като синурите на отделните племена, синурите на феодалната обществена форма, одавна са разкъсани, сринати и щом като и помен няма от първичните елементи, образуващи нацията, щом като племената в Македония безвъзвратно са изчезнали ?

Веднага, обаче, добавям, че предугаждам възраженията, които биха ми се отправили, че в Македония все още има племена, като бърсяци, мияци и др. Но това не е верно.

Истина е, че в Македония все още съществуват народностни групи с такива племенни наименования, но само толкос, само имена, само племенни наименования. Самите племена, обаче, не съществуват, те са се разпаднали, защото одавна не живеят затворен, племенен обществено-икономически и политически живот. А това именно е най- аркия белег, че те са загиващи форми, които са дали от себе си, заедно с другите сродни тем славянски племена от Мизия, Тракия и Добруджа, по-всшата форма, създали са вече българската нация, създали са вече българската национална общност.

А що се отнася, до тъй наречената "Отъката

62

социология" по подобие на подържаната от някои теория за "ОГЪНАТА ИКОНОМИКА", няма съмнение,че тя, както и последната, нямат нищо общо общо с маркс-ленинизмът. Тъкмо обратното - и двете са неговия антипод.

Огъняната социология неминуемо води до ДЕНАЦИОНАЛИЗАЦИЯ, или към АСИМИЛАЦИЯ. денационализацията на един народ,или неговата асимилация може да се постигне само чрез насилие. Пък и самото понятие "ОГЪВАНЕ" навежда ни на мисълта за употреба на сила, на насилие. А при това, ние видяхме,че ДЕНАЦИОНАЛИЗАЦИЯТА И АСИМИЛАЦИЯТА на един народ не са резултат на едно свободно развитие на политико-обществения живот. Те са спирачка на еволюцията, защото са резултат на едно насилие, на една принуда и имат за цел да спънат прогресивното развитие.

По-точно казано, насилието, принудата са едни от най ярките белези на огъняната социология. А при това, ние знаем,че тези белези водят недвусмислено към ФАШИЗЪМ, който, както е известно, още миналата година бе погребен под развалините на Берлин.

При това, фашизмът е отречен от всички народи. И нека вярваме, нека се надяваме,че той никога вече,ПОД КАКВАТО И ДА Е ФОРМА, ПОД КАКВОТО И ДА Е ИМЕ, НЯМА ДА СЕ ВЪЗРОДИ!

68

НАРОДИТЕ ПРОМЪЛВИХА ЕГОВАТА СМЪРТНА ПРИСЪДА, В КОЯТО Е КАЗАНО: "ЗА МНОГОБРОЙНИТЕ МУ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ, ЗА ЗЛОДЕЯНИЯТА, КОИТО ФАШИЗМЪТ ИЗВЪРШИ СПРЯМО ЧОВЕЧЕСТВОТО, КАЗВА СЕ СЪС СМЪРТ, БЕЗ ПРАВО НА ВЪЗКРЕСЕНИЕ."

София, 11.I.1947

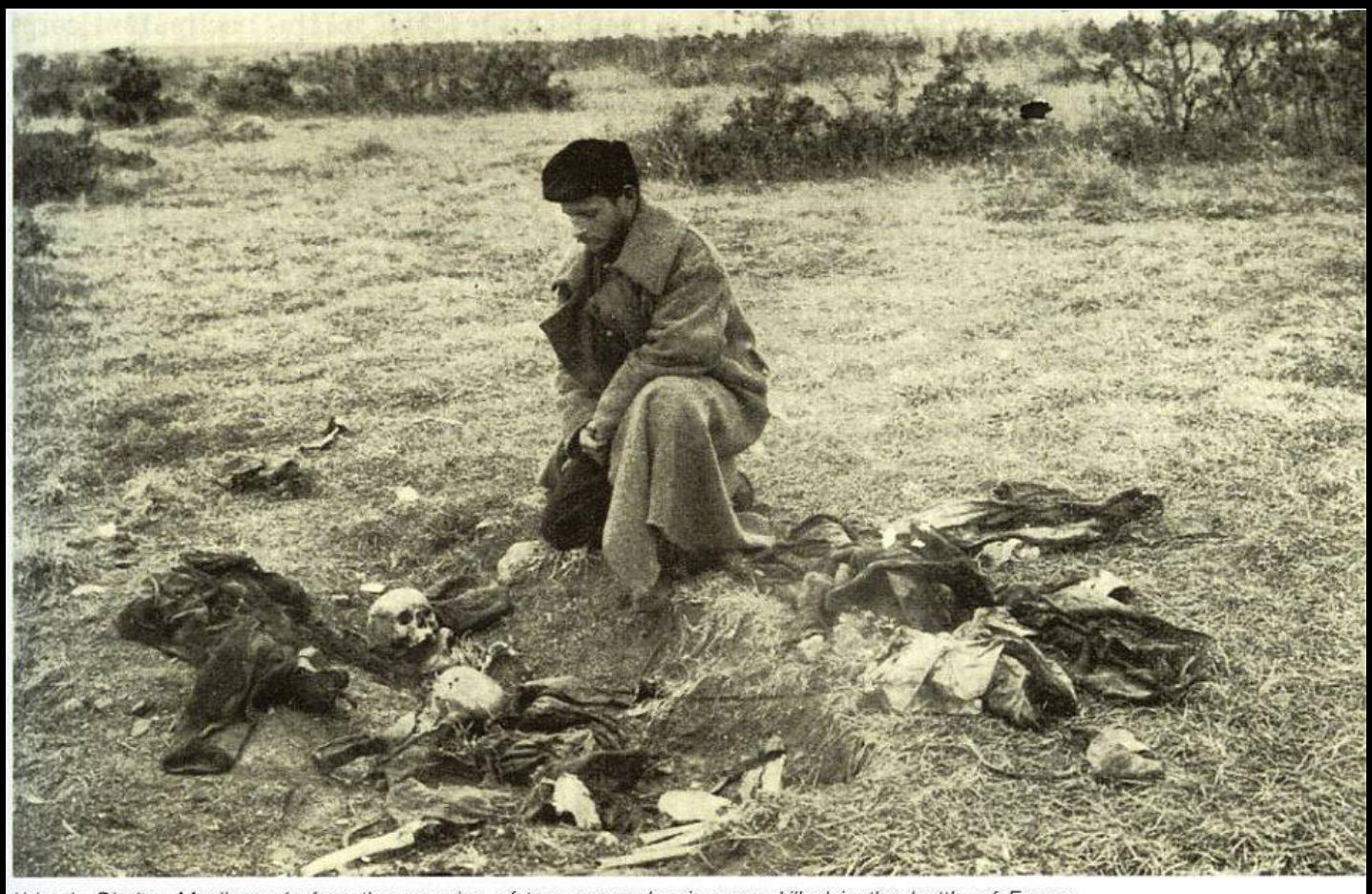
ЦЕНТР. ДЪРЖ. ИСТОР. АРХИВ

Още стотици книги на дейци родени в географска област Македония може да намерите на:

www.strumski.com

Библиотека „Струмски"
е създадена в памет на
загиналите за Родината.

Voivode Dimiter Madjarov before the remains of two comrades in arms killed in the battle of Ferres